

ΧΡΟΝΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ

(Από Πέμπτη σε Πέμπτη)

Οι ύπαξιωματικοί που ανήκουσε στα διάφορα στρατιωτικά σώματα της Αθήνας, νομίζοντας πως αδικούνται με κάποιο νομοσχέδιο, σκεπτικώ με δαύτους, που υπεβλήθηκε στη Βουλή, πήγαν όλοι μαζωμένοι στη Βουλή την περασμένη Πέμπτη και θελήσανε να δώσουνε μια αναφορά, ως είδος διαμαρτυρήσεως, στον Πρόεδρο της Βουλής. Ο κ. Πρόεδρος χαρακτήρισε την πράξη τους γι' αντιπειθαρχική και διέταξε να δεχτεί την αναφορά τους. Το Υπουργείο διάταξε ανάκρισις κ' έχει σκοπό να τιμωρήσει τους πρωταίτιους. Ωστόσο γράφτηκε πως η Κυβέρνηση αποφάσισε να διορθώσει το νομοσχέδιο με τρόπο που να ικανοποιούνται οι ύπαξιωματικοί.

Εντακα ναυτικά νομοσχέδια σκοπούντα την βελτίωσιν των ναυτικών πραγμάτων υποβάλε στη Βουλή την περασμένη Πέμπτη ο κ. Ξυμπερίκος. Ο βουλευτής κι ο ξωματικός του ναυτικού κ. Μισούλης εσεκέπασε τα χάλια του ναυτικού μας κ' υποστήριξε με γεγονότα πως ούτε καράβια, ούτε ναύτες της προκοπής έχουμε.

Το περασμένο Σαβατόβραδο φύγαν από την Αθήνα η Βασιλίσσα της Αγγλίας και η χήρα Αυτοκρατορίσσα της Ρουσίας.

Λένε πως θύχουμε γλήγορα κ' έχταχτη σύνοδο της Βουλής, αφού τούτη η Σύνοδος σήμερ' αδριο τελιώνει.

Τα μεγάλα γυμνάσια του στρατού θα γίνουνε φέτος το Σεπτέμβρη και θα βαστήξουν από τή 1 Ισάμε τις 21 του ίδιου μήνα. Στα γυμνάσια θα λάθουνε μέρος τέσσερεις ηλικίες έφεδρείας, του 1899, 1902, 1904 και 1906, είνον από κείνους που υπερετήσανε στο Ιππικό, πυροβολικό και μεταγωγικό.

Την Τετάρτη στις 4 επίμοεσήμερο έγινε στην Ακαδημία η πρώτη συνεδρία του Α' Πανελληνίου γιαιρικού συνεδρίου για τή φυματίωση.

Η Βουλή δι συνεδρίασε την Τρίτη, γιατί, καθώς γράψανε οι φημερίδες, οι βουλευτάδες θέλουνε να ξαναγκάσουν την Κυβέρνηση, κωλυσιεργώντας, νάν τους καλέσει μια ώρ' αρχήτερα σ' έχταχτη σύνοδο.

μια άηδια ακατάσχετη ανέθηκε από την ψυχή μου για όλη την Αγάπη που είχα γι' αυτό τον άνθρωπο. Βίβλια θάχε μεγάλη υπομονή για να με ανέχεται έκδημη. Και μου ήθε να του πω: Πήγαινε και μην ξαναέρθεις. Έδω τίποτε δε σε κρατεί, γιατί τίποτε δεν έχουμε κοινό. Τα μονοπατία που πηγαίνουμε δε βγαίνουν στον ίδιο δρόμο.

Και σήμερα μ' αγαπούσε και στεκόμουν σαν αφαιρεμένη και δε μ'υπέρτασε η σκέψη να τον ρωτήσω σαν άλλοτε, γιατί σήμερα ήξερα τί θα μ' απαντούσε...

20 του Σεπτέμβρη.

Η ψυχή μου αγωνιά. Τρέμω σά σκεφτώ πως κάθε χαρά δε μπορεί να βρασταίξει πολύ κ' επίμονα και τρομαγμένα τα μάτια μου μέρα νύχτα κοιτάζουνε τον ανέφελο ούρανό της εύτυχίας μου και περιμένουνε να δούνε από πού θα φανεί το πρώτο σύγνεφο της δυστυχίας!

Από πού; Και τρέμω και λυγίζω και κλειώ την ψυχή μου στο μυστηριώδη φόβο της Μοίρας και δεν την αφήνω να ριχτεί αξέγναιστα στα πανηγύρια της ζωής!

Δε μ' αγαπούσε, κ' έλπιζα να γκνηθώ και γονάτικα, και παρακαλούσα, κ' έκλαιγα: «Αίγιη αγάπη, λίγη αγάπη»...

Και ξημέρωσε η χραυγή της χαράς μας κ' ήλιος όρμητικός ο πόθος του μ' έλουσε και με σέπασε όλη, όλόχρυσος και ζεστός και χαρούμενος. Και φοβάμαι και τρέμω σά νοιώθω τις άχτινες του να μπαίνουνε στο αίμα μου να το δυναμόνουνε, και τρομαίω σά νοιώθω την ψυχή μου να ξεπετά πρόσχαρη, και φοβάμαι σαν κοιτάζω μέσα μου και δε βρίσκω πιά τον Άνθρωπό μου να γελά και να με περιπαίζει. Και βαίω τα χέρια μου στα μάτια του μπροστά και του τα κλειώ για να μη βλέπω εκεί μέσα την Εύτυχία μου! Και του σφαλώ το στόμα για να μη μου λείει την αγάπη του, και σφαλώ τ' αυτιά μου να μην ακούω τον ύμνο το χαρμόσυνο της ζωής από τα χείλη του. «Ω, φοβάμαι...φοβάμαι...»

Ο ΠΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Έπειδή πολλοί φίλοι μ'ας ρωτάνε, άναγκαζόμαστε νάν το δηλώσουμε άλλη μια φορά, σίς τόσες πού ίσάμε τώρα το δηλώσαμε, πως ο «Νουμάς» είναι λεύτερο βήμα τόσο για τα πολιτικά όσο και για τα φιλολογικά ζητήματα. Έτσι και οι κριτικές του κ. Πέτρου Βασιλικού, αντιπροσωπεύουν την άτομική γνώμη του ίδιου κ' όχι τή γνώμη του Νουμά, του σύνολου δηλ., γιατί στα μάλαμε γενικά για το Νουμά, το σύνολο τω συνεργατώνε μας λογαριάζουμε κ' όχι τόννομα του εκδότη του. Ο εκδότης του, σαν κάθε άλλος συνεργάτης του, άτομική γνώμη μπορεί νάχει κ' αυτός, κ' όχι γενική.

— Η συνέχεια του άρθρου του κ. Κωστή Παλαμά για τον ποιητή Swinburne έμεινε για το φύλλο της Άλλης Κεριακής μαζί με τις «Αιτιόλογες γραφές» του Ίζιονα.

— Από το ίδιο φύλλο θάρχινήσουμε και τή «Τζοκόντα» του Ντ' Ανούντζιο μεταφρασμένη από τον κ. Ν. Ποριώτη.

— Στις «Αθήναι» της Τετάρτης δημοσιεύτηκε κάποιο γράμμα ενός Γερμανού καθηγητή για τήν Έρημη τήν καθαρεύουσα. Αξίζει νάκούσει κ' αυτή η χιλιοκατατραγμένη έναν καλό λόγο. Δε β'άφτει.

— Στο «Μέλλον» άρχινουσε να δημοσιεύεται ένα τρίπρακτο σοσιαλιστικό δράμα «Το μεγάλο βράδι» του Πολωνού συγγραφέα Leopold Kampfe, μεταφρασμένο από δύο νέους, τους κ. κ. Ζ. Ασράκη και Θανάση Δροσόπουλο.

— Ο πρώτος άπ' αυτούς, ο κ. Ζήνωνας Ασράκης, τυπώνει σά λίγο σά βιβλίο και τα «Ίδιανά ενός νέου»—μια πρωτότυπη κοινωνική μελέτη του.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Στον Πειραιώτη. Δε βραδέθηκες, χριστιανέ, πιά μ' αυτό το παλτόν;—κ. Α. Β. Στ. στο Βατούμ. Λάβαμε τή βιογρ. του Γ. Φ.—κ. Χ. Χ. στα Χανιά. Λάβαμε το Κατ. και το Άρθρο. Θα μπουνε και τα δυό στο φύλλο της Άλλης Κεριακής.—κ. Μ. Ζωγ. Πολύ καλό το «Αιτάρισμα». Θα

Δεν έλπιζω πιά τίποτε. Κρίμα που δεν έλπιζω! Άλλοίμονο σ' εκείνον που δεν έλπιζει και δεν περιμένει πιά, γιατί βρήκε σ'τι πιθυμούσε! Άλλοίμονό του! Άρχίζουνε οι μέρες της θανάσιμης αγωνίας, υπαίνει στο μονοπάτι του θανάτου και του κρημού! Και κλειώ τ' αυτιά μου να μην ακούω τον ύμνο της ζωής, και του σφαλίζω το στόμα του να μη μου λείει πως μ' αγαπά!

Από πού θα φανεί το πρώτο σύγνεφο της Δυστυχίας; από πού θα το δώ νέρχεται και να μεγαλώνει, να μεγαλώνει όσο πού να μου σκεπάσει τον ούρανό μου τον καταγάλανο;

8 του Οκτώβρη.

Γύρισε η Σάσα ή ξαδέρφη μου από την Ιταλία. Όλη μέρα είναι μαζί μου. Όλη μέρα κουβεντιάζουμε για τή ζωή μας, εκείνη που περάσαμε χωρία. Τι δεν είδε, τί δεν έμαθε, πόσο έλλαξε! Είναι όμορφη και τήν αγαπώ. Είναι όμορφη, πολύ όμορφη, και μ' αρέσει να τή βλέπω και να τήν ακούω.

1 του Οκτώβρη.

Τή σύστησα σήμερα στο Λώρη. Δεν τον συμπάθει γιατί τον φανταζεται τριμερα έγωιστή και χωρίς καρδιά. Ξερεί πόσο τον αγαπώ τί έχω ύποφέρει από τήν άδιαφορία του, και δε μπορεί να πιστέψει, μ' όσο κ' αν θέλω να τήν πεισω πως δεν είναι π.ά ο ίδιος, πως είναι δυνατό νάλλαξει ένας παρόμοιος χαρακτήρας. Ο Λώρης από τήν Άλλη μεριά τή βρ' σκει έλαφρούτερη κ' έπιπολαιη. Όμορφη πολύ, μά άνικανη να προσελκύσει τή βαθιά αγάπη και τον έρωτα εξ αίτιας της φιλαρέσκιας της.

Έντούτοις ο Λώρης έμένα μ' αγαπά! Κάθε μέρα πιά πολύ μου δείχνει τήν αγάπη του Κ' έχω είμαι εύτυχισμένη τόσο, πού καπυτε ξεχνώ όλωσδιόλου τους φόβους μου και δίνουμαι όλη στή χαρά! Παραξένο! Δεν έχω πιά τίποτε να σκέπτομαι. Όλοι οι άνθρωποι μου φαίνουονται καλοί και δεν

δημοσιευτεί.—κ. Ν. Ζωγ. Λάβαμε τα 15 και σ' εύχαρι στούμε. Το βιβλίο του Φ. σου το ξαναστέλλουμε, γιατί το πρώτο, φαίνεται, γάθηκε στην πόστκ.—κ. Μιλ. Λέβ. Λάβαμε τή συντρομή κ' εύχαριστούμε. Όμορφο το ποίημα και καρτερούμε κ' άλλα.—κ. Ν. Γ. στην Πόλη. Λάβαμε τις 5 δρ. Έλα έπιτέλους! Ο Άλιμ. θάνα δώ, αφού μάλισια τώρα έγινε...κι άστρονόμοι!—κ. Μ. Φιλ. Το 338 σου το στέλλουμε. Στείλε τα έπιστημονικά άρθρα. Τού Βερ. τού παραγγέλουμε δσα μ'ας γράφεις.—κ. Κ. Ρ. θα δημοσιευτεί, μά με τή σειρά του, άργότερα.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έντοκοι καταθέσεις

Καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια

Τροποποιηθείσε της κλίμακος των τόκων των εις τραπεζικά γραμμάτια νέων εντόκων καταθέσεων εν όψει ή επί προθεσμια. δηλοποιείται. έτι από 15 Άπριλίου 1909 ή Έθνική Τράπεζα της Ελλάδος δέχεται παρά τε τω Κεντρικώ Καταστήματι και τοίς Υποκαταστήμασιν αυτίς καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια άποδοτέας εν όψει ή εν ώρισμένη προθεσμία επί τόκω.

1) τοίς 0)0 κατ' έτος διά τās εν όψει άποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσού δρ. 10.000, πέραν δε του ποσού τούτου του τόκου θρίζεμένου εις 1 τοίς 0)0 κατ' έτος μέχρι 50.000 δραχμών πέραν δε του ποσού τούτου εις 1)2 τοίς 0)0. Δι καταθέσεις αυται γίνονται δεκται και εις άνοικτόν λογαριασμόν παραδομένου τω καταθέτη διβλιαρίου λογαριασμού και βιβλιαρίου έπιταγών.

2) τας 0)0 κατ' έτος διά τās καταθέσεις άποδοτέας μετά 5ξ μηνάς τουλάχιστον.

2 4 2 τοίς 0)0 κατ' έτος διά τās καταθέσεις τās άποδοτέας μετά εν έτος τουλάχιστον.

3) τας 0)0 κατ' έτος διά τās καταθέσεις τις άποδοτέας μετά δύο έτη τουλάχιστον.

3 1 2 τοίς 0)0 κατ' έτος διά τās καταθέσεις τās άποδοτέας μετά τέσσαρα έτη τουλάχιστον.

4) τας 0)0 κατ' έτος, διά τās καταθέσεις της άποδοτέας μετά πέντε έτη τουλάχιστον ως και διά τās πέρα των πέντε έτων ή τās διαρκεί.

Καταθέσεις εις χρυσόν

Δέχεται έτι εντόκουσ καταθέσεις εις χρυσόν ήτοι εις φράγκα και λίρα Αγγλίας, άποδοτέας εν ώρισμένη προθεσμία ή διαρκείς επί τόκω:

1) 1)2 τοίς 0)0 κατ' έτος διά καταθέσεις 6 μηνών τουλάχισ. 2) » » » » » 1 έτους » 2) 1)2 » » » » » 2 έτων » 3) » » » » » 4 » » » 4) » » » » » 5 » » »

Αι όμολογίαι των εντόκων καταθέσεων εκδίδονται κατ' έκλογήν του καταθέτου όνομαστικαί ή άνόνομοι.

Το κεφάλαιον και οι τόκοι όμολογιών πληρώνονται παρά τω Κεντρικώ Καταστήματι και τή αίτήσει του κατατοίς Υποκαταστήματι της τραπεζής εις το αυτό νόμισμα εις ό έγένετο ή κατάθεσις.

μπορώ να καταλάβω πως ο Λώρης βρίσκει ελαττώματα στη Σάσα και πως η Σάσα δεν υποφέρει το Λώρη. Αφού έχω τους βρ'ίτω και τους δυό τέλειους και τους αγαπώ και τους δυό πιά πολύ κάθε μέρα!

12 του Οκτώβρη.

— Όστε φεύγεις, Λώρη, γλήγορα ε; Ρώτησε σήμερα το άπόγοιμα ή Σάσα το Λώρη, ενώ εΐταν ξαπλωμένη σε μια hercouse και τήν κουνούσε κείνος.

— Ναι, έπειτα από πέντ' έξη μέρες φεύγω...

— Μά κρημα, τώρα που ήρθα κ' έχω και θα περνούσαμε ένα ώρατο χειμώνα.

— Ναι, κρημα, δεν ξέρεις πόσο θάβηλα κ' έχω να μείνω, μά βλέπεις δε μπορώ, είν' αδύνατο. Ός τώρα έχασα αρκετό κρημό.

— Μά ναι κιάλας, γιατί άργησες έπίτοσ; Νά σου πω έχω νόμιζα πως είχες αποφασίσει να μείνεις το χειμώνα εδώ.

— Δεν ξέρω, έτσι χωρίς να το νοιώσω πέρασε ο κρημόσ.

(Ιαναγιά μου, πόσο γλήγορα είχε ξεχάσει πως μουχε πετ' ότι ανέβαλε γι' αγάπη μου το ταξίδι του).

— Σώνει να τα θελήσεις και τώρα, Λώρη, και θα δει πως ο καιρός θα περάσει πάλι χωρίς να τον νοιώσεις.

Απουρήθηκα γώ, πού όλη τήν ώρα πού αυτό μιλούσαν ξεσήκωνα ένα σκέδιο στο τζάμι.

— Ποτέ ο καιρός δεν περνά τόσο γλήγορα όσο